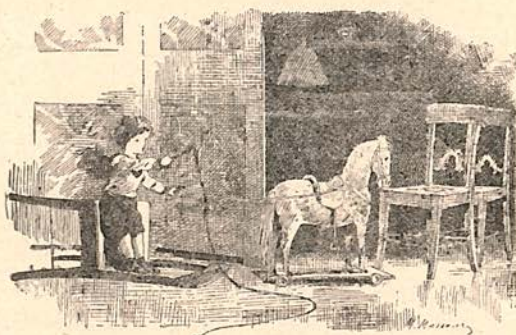

Докато се разговаряхме тъй съ баща си, по едно врѣме отъ насъ ли, отъ какво — язовецътъ се уплаши, скри се въ гората и се изгуби. Азъ останахъ при баща си до вечерята, набрахъ двѣ китки цвѣте и ги занесохъ армаганъ на сестричето си, Петранка. Сутринята, като отидохъ на училището, разказахъ всичко на своитѣ другари.

Ц. Калчевъ.

Митковото конче.

Сиво конче
Митко стегна
И въ талижка
Той го впрѣгна.

Конче скача,
Търси грива —
Въ пѣтъ далеченъ
Ще отива.